

บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ

ละหมาดคนตาย

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอชิด บิน หุเสน อัล-อับดุลกะรีม

แปลโดย : สะอัด วารีย์

ตรวจทานโดย : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุรฺส อัล-เยามียะฮฺ มิน อัล-สุนัน วะ อัล-อะห์
กาม อัล-ซฺรอียะฮฺ, เว็บไซต์ al-islam.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

من أحكام صلاة الجنازة

« باللغة التايلاندية »

د. راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: سعد واري

مراجعة: فيصل عبدهادي

الصدر: كتاب الدروس اليومية من السنن والأحكام الشرعية

موقع الإسلام www.al-islam.com

2014 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการ

ละหมาดคนตาย

ท่านอินบฺุ อับบาส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ฉันได้ยิน
ท่านเราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ
شَيْئًا إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ» [أخرجه مسلم]

“ไม่มีคนมุสลิมคนใดเสียชีวิตแล้วมีคนมาเ็น(ละหมาด)ให้เขา
40 คน พวกเขาไม่มีภาคีใดๆต่ออัลลอฮฺ เว้นแต่อัลลอฮฺจะให้
พวกเขาขอการอนุเคราะห์(ชะฟาอะฮฺ)ให้เขาได้” บันทึกโดย
มุสลิม

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ได้กล่าวว่า ท่าน
เราะสูลุลลอฮฺ คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

«مَا مِنْ مَيِّتٍ يُصَلِّي عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ (أي: جماعة) يَبْلُغُونَ مِائَةَ كُلِّهِمْ
يَشْفَعُونَ لَهُ إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ» [أخرجه مسلم]

“ไม่มีผู้เสียชีวิตคนใดที่มีชนมุสลิมมาละหมาดให้เขา พวกเขามี
ถึง 100 คน ทั้งหมดล้วนขออนุเคราะห์(ชะฟาอะฮฺ)ให้เขา เว้นแต่
พวกเขาจะถูกให้ขออนุเคราะห์(ชะฟาอะฮฺ)ให้เขาได้” บันทึก
โดยมุสลิม

และท่านสะมุเราะฮฺ บินญันดับ เราะะฎิยัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าว
ว่า

«صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى امْرَأَةٍ مَاتَتْ فِي نَفْسِهَا، فَقَامَ
عَلَيْهَا وَسَطَهَا» [متفق عليه]

“ฉันได้ละหมาดหลังท่านนบี คืออลัลลลอฮุอะลัยฮิ วะสลัลัม
ให้แก่ผู้หญิงคนหนึ่ง ที่เสียชีวิตจากการตกเลือด แล้วท่านก็ยืน
(ละหมาด)ให้นางตรงช่วงกลางลำตัวนาง” บันทึกโดยอัลบุคกอ
รียฺ และมุสลิม

และท่านอับู ซอละบ เราะะหิมะฮฺลลอฮุ ได้กล่าวว่า

«صَلَّيْتُ مَعَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى جَنَازَةِ رَجُلٍ فَقَامَ حِيَالَ رَأْسِهِ،
ثُمَّ جَاؤُوا بِجَنَازَةِ امْرَأَةٍ مِنْ قَرِيْشٍ فَقَالُوا: يَا أَبَا حَمْزَةَ صَلِّ عَلَيْهَا، فَقَامَ حِيَالَ
وَسَطِ السَّرِيْرِ، فَقِيلَ لَهُ هَكَذَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ مِنَ الْجَنَازَةِ
مَقَامَكَ وَمِنْ الرَّجْلِ مَقَامَكَ مِنْهُ؟ قَالَ: نَعَمْ» [أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ]

“ฉันได้ละหมาดกับท่านอนัส บินมาลิก เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
ให้กับผู้เสียชีวิตเป็นชายคนหนึ่ง ท่านก็ยืนตรงช่วงศีรษะของเขา
หลังจากนั้นพวกเขาก็นำเอาผู้เสียชีวิตเป็นสตรีชาวกุเรซคนหนึ่ง
มา แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า “โอ้ ท่านอบา หัมซะฮฺ ได้โปรด
ละหมาดให้นางด้วย ” แล้วท่านก็ยืนละหมาดตรงช่วงกลางของ
แครง(มะยัต) แล้วมีคนกล่าวถามว่า “อย่างนี้หรือที่ท่านเห็น
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ยืนละหมาดให้คนตาย
(ผู้หญิง)ตรงตำแหน่งที่ท่านยืน และให้กับ(คนตาย)ผู้ชายตรง
ตำแหน่งที่ท่านยืน?” ท่านกล่าวตอบว่า “ใช่”” บันทึกโดยอัด-ติร
มิซีย

และท่านอับดูร-เราะหฺมาน บินอบี ลัยลา เราะหิมะฮฺลลอฮุ
ได้กล่าวว่า

«كَانَ زَيْدٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُكَبِّرُ عَلَى جَنَائِزِنَا أَرْبَعًا، وَإِنَّهُ كَبَّرَ عَلَى جَنَازَةِ خُمْسًا، فَسَأَلْتَهُ فَقَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُكَبِّرُهَا» [أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ]

“ท่านซัยด์ (เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ) ได้กล่าวตักบิรให้กับคนตายคนหนึ่ง 4 (ครั้ง) และได้กล่าวตักบิรให้กับคนตายอีกคน 5 (ครั้ง) แล้วฉันก็ได้ถามท่าน ท่านก็กล่าวตอบว่า “ท่านเราะฎิยัลลอฮุ (ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม) เคยตักบิรอย่างนี้”

บันทึกโดยมุสลิม

อธิบาย

การละหมาดคนตายมีหลักปฏิบัติเป็นการเฉพาะ ท่านเราะฎิยัลลอฮุ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ทำเป็นแบบอย่างเอาไว้ และบางประการมีมากกว่า 1 แบบ ก็อนุญาตให้ทำได้ทั้งสองแบบ

ประโยชน์ที่ได้รับ

- อิหม่ามให้ยื่นละหมาดคนตายตรงช่วงกลางลำตัวของ
ผู้หญิง และช่วงศีรษะของผู้ชาย
- อิหม่ามกล่าวตักบิร 4 ครั้ง
- อนุญาตให้กล่าวตักบิร 5 ครั้งได้ในละหมาดคนตาย
- สมควรให้มีผู้ละหมาดคนตายมาก ๆ

ละหมาดที่หลุมศพ

ท่านอบู สุร็อยเราะฮะฮฺ เราะฮะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้กล่าวว่า

«أَنَّ أَسْوَدَ - رَجُلًا كَانَ أَوْ امْرَأَةً - كَانَ يَقُمُ الْمَسْجِدَ فَمَاتَ وَلَمْ يَعْلَمْ النَّبِيُّ ﷺ بِمَوْتِهِ فَذَكَرَهُ ذَاتَ يَوْمٍ فَقَالَ: مَا فَعَلَ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ؟ قَالُوا مَاتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: أَفَلَا أَذْنُتُمُونِي؟ فَذَلُّونِي عَنِّي قَبْرِهِ، فَأَتَى قَبْرَهُ فَصَلَّى عَلَيْهِ» [أَخْرَجَهُ

[البخاري]

“อัสวัต - เป็นชาย หรือหญิงไม่ทราบ - เป็นคนคอยมาทำความ
สะอาดมัสยิดเป็นประจำ แล้วเขาก็เสียชีวิต ไป โดยที่ท่านนบี
(ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม) ไม่รู้ถึงการเสียชีวิตของเขา แล้ว

ท่านนบีก็เอ่ยถึงเขาในวันหนึ่ง กล่าวว่า “คนๆ นั้นทำอะไรรออยู่
กระนั้นหรือ?” พวกเขา ก็กล่าวว่า “เขาเสียชีวิตไปแล้ว ท่านเราะ
สุลุลลอฮฺ” ท่านกล่าวว่า “พวกท่านไม่บอกข่าวฉันเลยกระนั้น
หรือ? พวกท่านจงชี้ให้ฉันทราบถึงหลุมศพของเขาเถิด แล้วท่าน
ก็ได้ไปยังหลุมศพของเขา แล้วทำละหมาดให้เขา” บันทึก
โดยอัล-บุคอรีย์

ละหมาด(ขออิบ)ให้คนตายที่ศพเขาอยู่ที่อื่น

ท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะอะฎียัลลอฮฺอันสุ ได้กล่าวว่า

«أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَعَى التَّجَاشِي فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، وَخَرَجَ بِهِمْ إِلَى
الْمُصَلَّى فَصَفَّ بِهِمْ وَكَبَّرَ عَلَيْهِ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ» [أخرجه البخاري]

“ท่านเราะสุลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม) ได้ รับข่าวการ
เสียชีวิตของ(กษัตริย์)นะญาซีเยในวันที่เขาเสียชีวิต แล้วท่านก็ได้

พาพวกเขาออกไปละหมาดที่มูศ็อลลา แล้วจัดแถวพวกเขา และ
กล่าวตักบิร 4 ครั้ง” บันทึกโดยอัล-บุคอรี

อธิบาย

มีบัญญัติสำหรับผู้พลัดการละหมาดคนตายยังสามารถ
ละหมาดให้ได้แม้ว่าเขาจะถูกฝังไปแล้วก็ตาม เช่นเดียวกันกับ
ท่านเราะสูลุลลอฮฺ(ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม) มีบัญญัติให้
ละหมาดคนตายให้แก่คนตายที่ตัวไม่อยู่ด้วยได้

ประโยชน์ที่ได้รับ

- มีบัญญัติให้ละหมาดคนตายที่หลุมศพได้
- มีบัญญัติให้ละหมาด ซออิบ(ละหมาด คนตาย ที่ตัว
ผู้ตายอยู่ที่อื่น)